

1. Referentie

Referentie	Eggermont, S. (2005). Young adolescents' perceptions of peer sexual behaviours: the role of television viewing. <i>Child: Care, Health & Development</i> , 31, (4), 459-468.
Taal	Engels
ISSN	0305-1862
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

Er wordt onderzocht of de perceptie van jonge adolescenten op de seksuele activiteit van hun peers, gerelateerd is aan de hoeveelheid televisiekijken. Tevens wordt er bekeken of deze relatie beïnvloed wordt door de puberale ontwikkeling van deze jonge adolescenten. Deze studie gebruikte een steekproef van 12-jarigen en een steekproef van 15-jarigen. In totaal 2127 respondenten in een steekproef van negen scholen in Vlaanderen, vulden een vragenlijst in met vragen rond hun tv-kijkgedrag, de geschatte prevalentie van seksuele activiteiten van peers en zelfrapporteringen over puberale ontwikkeling en seksuele ervaringen.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Media, welzijn en gezondheid
trefwoord(en)	Mediagebruik, media-invloeden, televisie, seksualiteit

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Steven Eggermont School voor Massacommunicatieresearch Katholieke Universiteit Leuven E. Van Evenstraat 2A 3000 Leuven Tel: 016/32.32.20 Fax: 016/32.33.12 http://soc.kuleuven.be/smc/index.htm

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Heeft televisiekijken een invloed op de perceptie van jonge adolescenten op het seksueel actief zijn van hun peers? Beïnvloedt de puberteitsontwikkeling de relatie tussen televisiekijken en de perceptie van het seksueel actief zijn van hun peers?
Hypothesen	Televisie kan adolescenten een basis geven voor sociale vergelijking op seksueel-gerelateerde zaken

6. Methode

Onderzoeks-methode	Kwantitatief onderzoek, aan de hand van een gestructureerde vragenlijst.
--------------------	--

Onderzochte groep	2127 adolescenten, waarvan 53.1% in het eerste jaar secundair onderwijs (rest: 3 ^e jaar secundair). 58.5 % waren jongens.
Bereik	Regionaal (Vlaanderen)

7. Resultaten

Univariate resultaten	Resultaten betreffende aantal uren televisiekijken, puberteitsontwikkeling en percentage antwoorden op vragen rond de perceptie van de seksuele activiteit van peers. Enkelvoudige resultaten. Iets te uitgebreid en te weinig relevant om hierin op te nemen.
Bivariate resultaten	- De relatie tussen tv-kijken en de perceptie van seksuele activiteit van peers bij de 12-jarigen: er is een klein, maar significant positief effect, maar dit start enkel bij een hoge graad van tv-kijken, namelijk vanaf 45 uur per week. Dit zijn ongeveer 10% van de 12-jarigen uit het onderzoek. - Een gelijkaardige procedure bij de 12-jarigen voor de relatie tussen de puberteitsstatus en de perceptie van seksuele activiteit van peers. Dit wijst erop dat respondenten de seksuele activiteit van hun peers hoger inschatten naarmate hun puberteitsontwikkeling vooruitgaat, maar enkel wanneer er een zeker niveau van ontwikkeling is bereikt. Ongeveer 58% van de 12-jarigen zit over de helft van de curve. - Bij de steekproef van de 15-jarigen zien we een lineair verband tussen de twee relaties. Deze bevindingen wijzen erop dat de inschatting van de seksuele activiteit van de peers hoger wordt naarmate men meer televisie kijkt en naarmate de puberteitsontwikkeling vordert.
Regressie-analyse	- Bevestiging van de bevinding dat bij de 12-jarigen het effect van de puberteitsstatus pas start na een gegeven niveau van ontwikkeling. Andere conclusies zijn dat respondenten die meer seksuele ervaringen hebben, ook de seksuele ervaringen van peers hoger inschatten. Er bestaat ook een effect van tv-kijken. Wanneer een 12-jarige tv kijkt, kan er een effect op de perceptie van seksuele activiteit bij peers optreden. Dit effect wordt groter naarmate kijkers een zekere puberteitsontwikkeling hebben bereikt. - Bij de 15-jarigen zijn er maar twee significante voorspellers. 15-jarigen met seksuele ervaring schatten de seksuele ervaringen van peers hoger in. Wat betreft de relatie met tv-kijken, is er een lineair effect: veel tv-kijken lijkt te leiden tot hogere inschattingen van de seksuele activiteiten van peers.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/

9. Samenvatting

Het onderzoek gaat over jonge adolescenten (12- en 15-jarigen) en hun perceptie op de seksuele handelingen van hun peers in relatie tot het aantal uren tv-kijken. Ook wordt onderzocht wat de invloed van hun puberteitsstatus is op dit geheel. Het onderzoek wordt uitgevoerd door het departement Communicatiewetenschappen van de Universiteit Leuven. Uit de introductie blijkt waarom de onderzoeker net dit wil onderzoeken. Uit vorige onderzoeken is immers gebleken dat vroeg starten met seksuele handelingen enkele schadelijke gevolgen met zich kan meebrengen. Ook is gebleken dat de peers en de perceptie van de normen en gedragingen van peers een grote invloed hebben in het al dan niet vroeg starten met seksuele activiteiten. De volgende vraag is dan hoe adolescenten deze percepties ontwikkelen. In de introductie komen drie redenen aan bod waaruit men zou kunnen afleiden dat een deel van het antwoord bij het tv-kijkgedrag van de adolescent ligt.

Hieruit is dan de hypothese gegroeid dat televisie aan adolescenten een basis kan geven voor sociale vergelijking op seksueel-gerelateerde zaken. Het merendeel van deze televisie-effect studies zijn helaas uitgevoerd op adolescenten vanaf 15 jaar. Om aan deze tekortkoming tegemoet te komen, maakt dit onderzoek gebruik van twee steekproeven: een steekproef van 12-jarigen en een steekproef van 15-jarigen.

Ten slotte is uit onderzoek ook naar voren gekomen dat de puberteitsstatus ook steeds meer een rol speelt bij het al dan niet hebben van seksueel-gerelateerde gezondheidsproblemen. Daarom neemt de onderzoeker dit ook op in dit onderzoek.

2127 respondenten, verdeeld onder 12 jarigen en 15-jarigen, in een steekproef van negen scholen in Vlaanderen, vullen een vragenlijst in met vragen rond hun tv-kijkgedrag, de geschatte prevalentie van seksuele activiteiten van peers en zelfrapporteringen over puberale ontwikkeling en seksuele ervaringen.

In de steekproef van de 12-jarigen, toonden resultaten aan dat een kwadratische regressievergelijking de beste omschrijving bevat om de relatie tussen tv-kijkgedrag en perceptie van seksueel gedrag van peers, weer te geven. Het 'effect' van televisiekijken start namelijk enkel na een niveau van ongeveer 45 uur per week televisiekijken. Verdere exploratie toonde aan dat deze relatie significant blijft wanneer we kijken naar het geslacht en de seksuele ervaringen, en het is sterker en meer geavanceerd bij puberteitsontwikkeling. In de steekproef van de 15-jarigen werden lineaire en ongemodereerde relaties teruggevonden. Ongeacht hun puberteitsstatus, geslacht of graad van seksuele ervaring, is televisiekijken gerelateerd aan hogere verwachtingen van de seksuele activiteiten van peers.

De resultaten voorzien enige ondersteuning aan de hypothese dat er een relatie bestaat tussen televisiekijken en de perceptie in verband met het seksueel gedrag van peers, en dit zowel bij 12- als 15 jarigen. Globaal gezien zou men kunnen stellen dat adolescenten die meer tijd spenderen aan tv-kijken, hogere schattingen maken van de seksuele activiteiten van peers. Wel moet vermeld worden dat het effect van tv-kijken eerder klein is. Toch is de algemene conclusie dat hoewel het effect eerder klein is, het heel reëel is.

Een tweede algemene conclusie is dat de relatie met televisie afhankelijk is van de ontwikkeling van de adolescent.

Ten derde toont het onderzoek aan dat een lineaire assumptie vaak eenzijdig is. Dit patroon treedt enkel op in de steekproef met 15-jarigen. Dit toont aan dat het element van lineariteit in het cultivatie-onderzoek aan een kritische evaluatie moet onderworpen worden. Verder toont het ook aan dat er andere variabelen een rol kunnen spelen in de relatie tot tv-kijken, zoals leeftijd. Ten derde laat een test van lineariteit ook zien of er subgroepen zijn die een hoger risico vormen om beïnvloed te worden door tv-boodschappen.

Een voorbeeld van de net vernoemde consequentie is uit deze studie gebleken. Dit onderzoek heeft aangetoond dat 12-jarigen die een hoger niveau van puberteitsstatus vertonen en algemeen gezien veel tijd doorbrengen met tv-kijken, een hoger risico vormen om te behoren tot de categorie 'kijkers-met-een-risico' (viewers-at-risk).

De resultaten met betrekking tot de steekproef 15-jarigen kunnen er op wijzen dat de groep van 12-jarigen met een vroege puberteitsontwikkeling de groep vormen van 15-jarigen die gecategoriseerd zijn als adolescenten die veel tv-kijken en die hoge schattingen weergeven van de seksuele activiteit van hun peers.

Om zeker te zijn van deze bewering zouden verdere studies gebruik moeten maken van een panel-design om deze processen doorheen de adolescentie te beschrijven. Ze zouden onderscheiden variabelen, die een invloed hebben op adolescenten die een hoger risico hebben om beïnvloed te worden door de percepties van peer normen en gedragingen, moeten kunnen identificeren.